РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕНЬ ЗАКАЗНИКА "ЧОЛГИНСЬКИЙ" ПРОТЯГОМ 1995—2006 pp.

Н.А. Пісулінська, І.В. Шидловський

Західноукраїнська орнітологічна станція, Зоологічний музей Львівського національного університету ім. Івана Франка

Територія орнітологічного заказника "Чолгинський" знаходиться в південних межах Українського Розточчя, в адміністративному плані — у Яворівському районі Львівської області. Рельєфоутворюючим елементом місцевості є долини річок Шкло та Гноєнець з численними притоками, що зливаються поблизу м. Яворів і впадають у річку Сан.

Основним, в межах заказника, є орнітокомплекс відкритих ландшафтів (класифікація за І. Горбанем, 1992). Головним чином тут представлені біотопи відкритих акваторій та мілководь, заростей очерету (Phragmites australis) і рогозів (Typha spp.) на вологих грунтах і злакових угруповань у більш посушливих місцях. Особливу цінність для живлення навколоводних птахів становить відкрите водне плесо та прибережні мілководдя із заболоченими ділянками, які добре прогріваються сонцем і багаті на планктон. З рослин у водоймі відмічено також роголистник (Ceratophyllum demersum), нитчасті та синьо-зелені водорості. Значні площі заростей очерету, рогозів та осок (Carex spp.) слугують місцем гніздування багатьох видів птахів (Шидловський та ін., 2002; Шидловський, Лисачук, Білонога, 2003).

Дослідження зоопланктону на даній території проводили в рамках виконання дипломного проекту "Гідробіологічна характеристика деяких водойм західного лісостепу України в залежності від господарського призначення" (керівник к.б.н. О.Р. Іванець). У 1998-1999 рр. з території хвостосховища з двох станцій бралися гідробіологічні проби і встановлено, що до складу зоопланктону водойм заказника входять чотири основні групи організмів: найпростіші (Protozoa), коловертки (Rotatoria), веслоногі (Copepoda) та гіллястовусі раки (Cladocera). Найрізноманітніше у пробах були представлені гіллястовусі раки – дев'ять видів, серед яких такі як Dafnia longispina, Simocephalus vetulus, Scapholeberis mucronata, Bosmina longirostris, які свідчать про те, що у водоймі відбувається ріст продуктивності, тобто процес евтрофування. Велика кількість гіллястовусих раків вказує на високу інтенсивність цього процесу, а отже на перевантаження водойми органікою.

Дещо біднішим у видовому складі, але досить кількісним представлений у пробах клас коловерток. Тут виявлено таких представників як *Rotaria neptunia* та *R. rotatoria*, які мешкають головним чином у невеликих забруднених водоймах, детриті, мулі, заростях евтрофікованих водойм; знайдено також таких β -мезосапробів як *Brachionus calveiflorus* та *Mytilina ventralis*.

Аналізуючи дані взятих проб можна також побачити, що значний вплив на видовий склад зоопланктону здійснюють гідрохімічні показники води (табл. 1).

Збір матеріалу в заказнику проводили шляхом візуальних спостережень і відлову птахів. Відлов здійснювали у постійних місцях застосовуючи однакові методики: для горобиних птахів – "павутинними" сітками, куликів - стаціонарними пастками. Кільцювальники визначали і кільцювали птахів згідно "Положення Західного відділення Українського орнітологічного товариства про наукове кільцювання". При цьому, у птахів визначали жирність, знімали морфометричні виміри, описували характер оперення та хід линяння, зважували. Для визначення віку і статі птахів використовували Identification Guide to European Passerines (Svensson, 1992), Identification and ageing of Holarctic Waders (Prater et al., 1976), Klucz do oznaczania plci i wieku Europejskich ptakow wroblowatych (Busse, 1990) та Birds Manual Station (Busse, 2000), для цих же визначень та опису ходу линяння – Moult and Ageing of European Passerines (Jenni, Winkler, 1994).

Протягом дванадцяти років роботи (1995–2006) на території заказника було виявлено більше 180 видів птахів (44 % усього видового різноманіття птахів України), з яких 23 види занесені до "Червоної книги України" (1994), або 34,3 % від загальної їх кількості. Щорічно, протягом 1995-2001 рр., через ці водойми пролітали від 50 до 100 тисяч птахів, а в час осінньої міграції концентрувалися понад 20 тисяч водно-болотних. Нажаль, починаючи з 2001 р., через численних рибалок (до 40 осіб одночасно), які своїм автотранспортом (до 28 одиниць техніки одночасно) заїжджають на територію заказника, чисельність усіх видів птахів знизилася приблизно у 10 разів. А це досить серйозно, оскільки, такі види як пісочник великий (Charadrius hiaticula) та чоботар (Recurvirostra avosetta) гніздяться у Львівській області лише на території цього заказника, а останній вид – лише у цьому місці серед всіх західних областей України. І тому, сумно констатувати, що через перевантаження заказника людьми (рекреація і риболовля) та стадами великої рогатої худоби у гніздовий період – зникли на гнізду-

Таблиця 1. Гідрохімічна характеристика води (середні значення показників за весняно-осінній період 1998—1999 рр.)

Показники	Значення	Показники	Значення		
О, розч.	7,4 мг/г	SO ₄ ⁺⁺	1055,7		
рĤ	6,8	Твердість заг.	23,8		
NO ₃ -	3,6	HCO ₃ -	347,7		
$K^+ + Na^+$	135,7	Fe заг.	1,2		
Ca ⁺⁺	490,9	Сухий залишок	1982,0		
Mg^{++}	27,6	Мінералізація	2073,3		
Cl-	70,9	NH_4	1,3		

Таблиця 2. Представленість надвидових таксонів птахів в орнітологічному заказнику "Чолгинський" протягом 1995–2006 рр. за результатами кільцювання

Систематичне	Закіль-	Кількість	Роки відлову
положення	цьовано особин	видів	
	00001111		
1. Родина Чаплеві	1	1	1999
Ряд Гусеподібні			
2. Родина Качкові	72	6	1995-2001, 2005
Ряд Соколоподібні			
3. Родина Яструбові	12	4	1997-2001, 2003
4. Родина Соколові	1	1	1997
Ряд Куроподібні			
5. Родина Фазанові	2	1	2006
Ряд Журавлеподібні			
6. Родина Пастушкові	15	4	1995-1997, 1999-
			2000, 2002, 2004
Ряд Сивкоподібні			
7. Родина Сивкові	132	4	1995-2000, 2002-
			2005
8. Родина Чоботарові	2	1	2004
9. Родина Баранцеві	2185	19	1995-2005
10. Родина Мартинові	21	4	1995-1997, 1999-
			2000, 2002, 2004-
			2005
Ряд Зозулеподібні			
11. Родина Зозулеві	2	1	1997, 2000
Ряд Совоподібні			
12. Родина Совові	1	1	2000
Ряд Сиворакшеподібні			
13. Родина Одудові	1	1	1998
14. Родина Рибалочкові	2	1	2000, 2005
Ряд Дятлоподібні			2004
15. Родина Дятлові	1	1	2004
Ряд Горобцеподібні	1000	2	1007 2006
16. Родина Ластівкові	1080	3	1995-2006
17. Родина Жайворонког	ві 9	1	1997, 1999, 2004- 005
18. Родина Плискові	11272	6	1995-2006
		2	1995, 1997, 2000-
19. Родина Сорокопудов	31 01	2	2006
20. Родина Шпакові	12	1	1996, 1998-1999,
20. Тодина шпакові	12	1	2005
21. Родина Воронові	2	2	2003-01
22. Родина Кропив'янко		18	1995-2006
23. Родина Мухоловкові		12	1995-2006
24. Родина Суторові	237	1	1995, 1997-2005
25. Родина Синицеві	554	5	1995-2006
26. Родина Горобцеві	3	1	2006
27. Родина В'юркові	660	4	1998-2006
28. Родина Вівсянкові	1127	2	1995-2006
Разом	27450	108	1775 2000
I MJUNI	# / TJU	100	

ванні широконіски (*Anas clypeata*) та крячки малі (*Sterna albifrons*), знизилася загальна чисельність птахів, перестали зупинятися на відпочинок в час міграцій такі червонокнижні види, як кульони (*Numenius sp.*). Тому у 2001 р. нами було підраховано

суму збитків, заподіяних розлякуванням птахів, яка склала 1,3–1,5 млн. грн., і це без урахування пресу на червонокнижні види. Окрім птахів, у заказнику відмічено тварин з інших систематичних груп, які занесені до Червоної книги України.

Під час осінніх міграцій в заказнику, протягом всього терміну досліджень, було закільцьовано 27450 особин птахів 108 видів, які належать до 28 родин. З них 25000 представників з ряду Горобцеподібні (58 видів), 2340—з ряду Сивкоподібні (28 видів), 72—з ряду Гусеподібні (6 видів) та 38 особин—з інших рядів (16 видів) (табл. 2).

В середньому щорічні терміни відлову були не дуже тривалими — біля 30 днів, однак за 12 років сумарно це склало 380 днів відловів (табл. 3)

На території заказника було відловлено і закільцьовано види птахів, занесені до Червоної книги України: коловодник ставковий (*Tringa stagnatilis*) — 2 особини, кульон великий (*Numenius arquata*) — 12 особин та сорокопуд сірий (*Lanius excubitor*) — 3 особини. У 2006 р. на цій території був відловлений новий вид для території України — щеврик оливковий (*Anthus hodgsoni*).

Від закільцьованих птахів отримано 38 зворотів з 16 країн світу, зокрема з Франції – 5, Словенії – 5, Угорщини – 4, Естонії – 3, з Італії, Іспанії, Єгипту, Польщі, Португалії, Фінляндії, Хорватії, Югославії – по 2, з Великобританії, Греції, Нідерландів та Словаччини по одному. Отиримано цікаві дані з перевилову птахів протягом року кільцювання та у наступні роки; встановлено і уточнено тривалість життя окремих видів горобцеподібних.

Дуже цікаві дані отримано під час дослідження біології вівсянки очеретяної (Emberiza schoeniclus) – одного із близьких мігрантів, які зимують на європейському й африканському узбережжях Середземного моря, Близькому Сході та мають осілі популяції у південній і центральній Європі. За час робіт нами закільцьовано 1121 особину цього виду та проаналізовано деякі основні популяційні показники птахів, які пролітають через територію досліджень у час літньо-осінньої міграції. Віковий аналіз структури мігрантів свідчить про те, що суттєвих відмінностей між прольотом молодих та дорослих особин у серпні немає. Статевий розподіл мігрантів під час міграції вказує на те, що самки починають проліт

дещо раніше за самців і пік їхньої міграції припадає на 44 пентаду (4—8 серпня), а пік прольоту самців припадає на 46—47 пентади (14—23 серпня), після чого відбувається поступове зниження чисельності мігрантів цієї групи. У самок, на відміну від самців, виявлено

ще один незначний підйом чисельності під час міграції у 46 пентаді (14–18 серпня). В загальному літньо-осінній проліт вівсянки очеретяної на досліджуваній території характеризується двома піками активності у 44 та 46 пентадах. Після другого піку, який закінчується у другій декаді серпня, відбувається поступове згасання міграції, хоч останні особини даного виду можуть спостерігатися

Таблиця 3. Терміни роботи польового орнітологічного табору протягом 1995–2006 рр.

Рік	Липень				Серпень					Вересень			
	10-14	15-20	21-25	26-30	31-5	6-10	11-15	16-20	21-25	26-30	31-4	5-9	10-15
1995								***	***	***	***	***	***
1996						***	***	***	***	***	***		
1997					***	***	***	***	***	***			
1998					***	***	***	***	***	***			
1999	***	***	***	***	***	***	***	***	***	***			
2000				*	***	***	***	***	***	*			
2001					***	** *	***	***	***	***			
2002					** *	***	***	***	***	***	*		
2003					***	***	***	***	***	***	*		
2004					** *	***	***	***	***	***			
2005					** *	***	***	***	***	***			
2006		**			***			***	***	***	***		

аж до грудня місяця. У м'які зими ці птахи можуть зимувати на території заходу України, і це не одноразово відмічалося орнітологами протягом 1985–2006 років (Каталог ..., 1989, 1991, 1993, 1994, 1995, 1996; Химин, 1993; наші дані). А загалом, за літературними даними, вівсянки очеретяні зимують у Південно-Західній Європі, що узгоджується із південно-західним напрямом їх осінньої міграції, і це підтверджується нашими даними зворотньої інформації від закільцьованих птахів, яких відмічали у 2001 р. в Італії та у 2002 і 2005 рр. в Словенії.

Тривалість життя вівсянок очеретяних є малодослідженим елементом їхньої біології. За загальноприйнятими даними, дрібні горобцеподібні живуть у середньому 2—3 роки, а більшість їх молоді взагалі гине протягом першого року. Наші ж дані, які базуються на перевилові своїх закільцьованих птахів свідчать, що вівсянки очеретяні живуть у середньому 2—4 роки, а максимальна тривалість життя складає 5 років.

Чолгинський заказник є унікальним "утвором природи". З одного боку, ми маємо значні зміни в природних екосистемах Яворівщини, але з іншого, цей приклад демонструє, що внаслідок гірничо-видобувних робіт людиною можуть створюватись унікальні живі комплекси, які заслуговують на спеціальну охорону. У континентальних умовах, віддалених від морських узбереж або значних водних екосистем, подібні ландшафтні утворення стають головним, або й єдиним, пристанищем для мігруючих птахів, сприяючи відпочинку, нагромадженню необхідної для прольоту енергії і, загалом, успішності міграцій.

Проте, ці штучні, а на сьогодні це вже й напівприродні екосистеми, що пройшли ряд сукцесій, втратили свою доцільність для людини і покинуті на призволяще та на поталу. Оскільки саме сьогодні, розробляючи піщаний кар'єр на окраїні заказника, люди нищать його, на природоохоронній території зникає вода, а отже й місця, які так приваблювали і годували птахів. Ситуацію, на нашу думку, все-таки можна виправити і напевне, це не дуже дорого коштувало б державі. Варто, хоча б два рази на рік, у позагніздовий період, насосом-помпою підкачувати воду у водойми заказника, що поновлювало б властивості та придатність цих площ для птахів, і заборонити несанкціонований забір піску з дамби. Проте, ні товариству охорони птахів, ні тим більше Державному управлінню екоресурсів України

до цього немає справи. Ці організації були дуже задоволені, коли мали по даному природо-заповідному об'єкту багато різної інформації і все було добре...

Крім того, кілька місяців тому, на одній із конференцій, проведених у Новояворівську, прозвучало від керівництва Яворівського району, що поблизу заказника планують створити сміттєзвалище для міст Яворів і Новояворівськ, що беззаперечно привзеде до негативних наслідків для птахів, та й не тільки. Нажаль, зараз немає шляхів впливу на ситуацію, що склалася на території Чолгинського заказника, і тому з сумом можемо лише констатувати факт поступового зникнення однієї з найцінніших в орнітологічному плані природно-заповідних територій Львівщини та Західної України взагалі.

Література

Горбань И.М. (1992): Орнитофауна западной Украины, ее кадастр и охрана. - Автореф. дис. ... канд. биол. наук. Кишинев. 1-47. Західно-Українська орнітологічна станція: напрями і результати діяльності / Ред. І. Шидловський, Т. Лисачук, О. Головачов. Львів: Євросвіт, 2002. 1-90.

Каталог орнітофауни західних областей України. Орнітофауні стичні спостереження за 1977-1988 рр. Луцьк, 1989. 1: 1-104.

Каталог орнітофауни західних областей України. Орнітологічні спостереження за 1989-1990 рр. Луцьк, 1991. 2: 1-160.

Каталог орнітофауни західних областей України. Орнітологічні спостереження за 1991-1992 рр. "Волове очко". Луцьк, 1993. 3: 1-70.

Каталог орнітофауни західних областей України. Орнітологічні спостереження за 1993 р. "Troglodytes". Львів, 1994. 4: 1-36.

Західноукраїнський орнітофауністичний щорічник "Troglodytes". Луцьк, 1995. 5: 1-50.

Західноукраїнський орнітофауністичний щорічник "Troglodytes". Луцьк, 1996. 6: 1-43.

Химин М.В. (1993): Атлас зимуючих птахів Луцького району (1988/89 - 1991/92). Луцьк. 1-135.

Червона книга України. Тваринний світ. Київ: Укр. енциклопедія, 1994. 1-464.

Шидловський І.В., Лисачук Т.І., Білонога В.М. (2003): Динаміка рослинного покриву та орнітофауна природно-техногенних комплексів сірчаних родовищ Прикарпаття. - Екологія та ноосферологія. Дніпропетровськ. 14 (3-4): 48-54.

Busse P. (1984): Key to sexing and ageing of European Passerines. Beitr. Naturk. Niedersachsens. 37 (suppl.).

Busse P. (2000): Birds Station Manual. Gdansk. 1-264.

Jenni L., Winkler R. (1994): Moult and Ageing of European Passerines. London: Academic Press. 1-224.

Prater A.J., Marchant J., Vuorinen J. (1976): Guide to identification and ageing of Holarctic Waders. Tring. BTO. Guide 17. 1-132.

Svensson L. (1992): Identification Guide to European Passerines. Stockholm. 1-382.